

Smítka mého koření

Poesie | 3.12.2009 @ 4.11

NA MISTIČCE OSTRÁ TA
MĚL JSEM SMÍTKA KOŘENÍ
DECHEM SFOUKL JSEM JE Z NÍ
SMÍTKA MÉHO ŽIVOTA

1.

Hle, Boží krev prýští,
širým proudem kane
pro životy příští
i ty odehrané.

2.

Člověk, mistr zatloukač.
Kristus hrubé hřeby
z jeho ruky snášel ač
sám to neměl zapotřebí.

3.

Zajímavé a podivné je
že náleží láska nám.
Její konec není znám
a náš Bůh se na nás směje.

4.

Lidé ví o velkém Pak
avšak v Boha nevěří.
Lidé křivých páteří
nejsou ryba ani rak.

5.

Láska je touha, která plane,
až někdo změní sebe sám.
Láska je vůle ke změnám
ve prospěch bytosti milované.

<http://selah.diet/poesie/smitka-meho-koreni/>